

◆ Erol Koca

Şair

Bana bühtan edip şair demeyin
Şairin şiarı gizli kalmaktır
Közü yüreğinde ateşi pünhan
Yanarken ateşi gizli tutmaktır

Dünya huzur bulmuş ateşi sönmüş
Zelzeleler bitmiş sızısı dinmiş
Irmaklar göl olmuş yatağa sinmiş
İçindeki korla tekrar yakmaktır

Şairlik sanmayın üç beş heceyle
Uykusuz geçecek birkaç geceyle
Dumanı başında bir yudum çayla
Mest olup dünyayı baki sanmaktır

Yeri geldiğinde dinmez gözyaşı
Yeri geldiğinde durmaz savaşı
Yeri geldiğinde bir lokma aş
Aleme pay edip bölüp sunmaktır

Hasılı bir yürek can kafesinde
Nice mana bulur bülbül sesinde
Bir hayat iksiri yar nefesinde
Şairce bir nefes alabilmektir

